ABONNEMENTS

Indochine		Union postale	
Un an.....	6$00	Un an.....	10$00
Six mois...	5.00	Six mois...	6.00

Annonces Légales
0$10 la ligne de 6 points sur justification de 8 siccus quelle que soit la page.

Annonces Commerciales
On traite à forfait

Đông-Pháp Thời-Báo

NĂM THỨ HAI SỐ 150
NGÀY THỨ HAI
2 JUIN 1924

Chủ-bút : LE-SUM

Tổng-lý kiêm Chủ-Bút
NGUYỄN-KIM-ĐÍNH

Le Courrier Indochinois

東法時報

MỖI TUẦN XUẤT BẢN 3 LẦN NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

BẢN QUÁN
71, đường Mac-Mahon, 71
SAIGON

Dây thép nói (Téléphone)
SỐ : 324

GIÁ BÁN

Đông Pháp		Ngoại-Quốc	
Một năm...	5$00	Một năm...	10$00
Nửa năm...	3.00	Sáu tháng...	6.00

Mua báo phải trả tiền trước
Mandat và thơ đề gửi cho
M. NGUYỄN-KIM-ĐÍNH

Bao báo sự việc buôn bán hay là việc tòa án thương mại bước

LỄ HIỆP-QUẦN CỦA DÂN TA NGÀY NAY THẾ NÀO ?

Ở trên địa cầu, người ta phải có kiến thức để giúp cho các việc vận động, phải có các nghề để giúp cho việc sanh nhai ; nhưng kiến thức không phải một mình mà đủ, các nghề không phải một mình mà làm được cả. Tục ngữ có câu rằng : «Một cây làm chẳng nên non». Sách có chữ rằng : «Nhơn bất năng dĩ độc lập» nghĩa là người ta một mình không có thể nào dựng được công to nghiệp lớn đứng ở trên đời, cho nên việc đời dầu chia làm tứ dân : sĩ, nông, công, thương, nhưng nói cho phải, việc sĩ cử biết phận mình chuyên nghề bút nghiên, việc nông cứ biết một mình tạc tỉnh canh điền, việc thương cứ biết một mình buôn trăm bán ngàn, việc công cứ biết một mình theo đường kỹ-nghệ....

Nếu thế thì xem ra mỗi người một nghề, mỗi người một bụng, riêng ai phương-châm nấy, không đồng lòng giúp đỡ lẫn nhau. Không những vậy mà thôi, lại còn cùng trong một nghề, cứ đem lòng riêng ghen ghét, hết sức chê bai, vậy chẳng hoá ra đành quên mất nghĩa đồng-bào mà tự ly-quần làm thay !!!

Nầy xem các nước Âu-châu, sự hiệp-quần lấy làm liên-lạc lắm, nào hội nầy, nào hội kia, sĩ, nông, công, thương, nghề gì cũng có hội uỷ-viên hiệp ý-kiến cao-thượng mà nghiên-cứu ; một mực đồng binh, đoàn-thể cùng nhau, kết dãng cùng nhau, nên thế-lực một ngày một mạnh, một ngày một tới, mới trải trong khoản vài thế-kỷ nay mà sự phú cường bằng mười Đông-Á, văn-minh sáng rực một cõi trời tây. Coi đó thì biết rằng : Sự hiệp-quần là cái tạo-nhơn của sự khai-hoá, mà là cái kiết-quả của sự tấn-hoá vậy.

Nước Annam ta, vốn là một nước văn-vật lễ-nghi, sự tiến-hoá của người trong nước không phải rằng chậm, sức nước không phải không giàu, ngoài ruộng đất ra lại còn lâm-lợi, hải-lợi, tiền rừng bạc biển biết bao ! Còn sự khai-hoá, thì trước đã nhờ mấy bực minh-quân, từ đời nhà Đinh, nhà Lý, cho đến nhà Lê, nhà Nguyễn bây giờ, trải mấy ngàn năm ; nay lại nhờ có chánh-phủ Đại-pháp, các bậc quí quan, hết lòng khai-hoá, mà xem ra nước ta, vẫn còn một người một cách, kẻ sâm người thương, đường chia nam bắc, cho nên quan-giới (tức là sĩ-giới sau ra) nông-giới, công-giới, thương-giới, chưa có gì là phát-đạt. trình-độ dân trong nước chưa có gì là tiến-bộ. Có phải vì kém châu Âu hai chữ hiệp-quần, mà sự văn-minh, một trời một đất chăng ?

Ôi ! Người ta sanh ra ở đời, chủng-loại tuy rằng có khác, nhưng cũng cùng đứng trên mặt địa-cầu, cũng gọi là một loại người, thì tình phải thân yêu, nghĩa thậm khăn khích, phải dãi nhau như con một nhà. Sách có chữ rằng : « Dân ngô bào giả », nghĩa là người với ta đều cùng bọc mà sanh, thì tình thân-thiết không biết chừng nào mà kể, nghĩa hiệp-quần không biết bao giờ cho quên. Phương chi ta lại là người trong một nước, cùng một dân tộc, cùng một chủng loại, cộng việc xã-hội gánh vác cùng nhau, nếu không biết nghĩa hiệp-quần, thì chắc sự phú cường phải có nhiều đều trở lực.

Tuy-nhiên, hiệp-quần vẫn là nghĩa-vụ người ở đời, nhưng ta lại phải biết rằng thế nào là nghĩa hiệp-quần, mà trước nhứt phải chủ lấy sự công-minh, một lòng một dạ, cho dựng thì chung như nhứt, sau phải một niềm thân-ái, chị ngã em nâng.

Kẻ đi buôn có bạc đống tiền hàng, cũng phải nghĩ đến người tay không chưng rồi ăn nhờ ở gởi, người nông-phu, người làm thợ, cũng đồng nhứt thể, mình làm ra có của, thì cũng phải xuất của, dựng ra công nầy việc nọ, cho người trong xã-hội có việc sanh-nhai ; kẻ không của thì ra công, phải thức khuya dậy sớm, tính sự làm ăn cho tròn bổn phận. Cổ-nhơn có câu rằng : « Bách tức chi trùng chi tử bất cương ». Nghĩa là giống sâu trăm chưng đến chết cũng vững nằm không ngã.

Coi một câu đó, thì đủ biết sự hiệp-quần là sự giúp nên thế-lực cho người ta ở đời.

Ta đã biết nước người vì hiệp-quần mà giàu, nước ta vì không hiệp-quần mà nghèo thì ngày nay ta phải sớm lo hiệp-quần. Đồng-bào ta ai là người thương đến xã-hội, nghĩ đến xã-hội, lo lắy, gần lấy.

B. T.

VĂN-UYỂN

NHỚ ÔNG HỘI-ĐỒNG KIỀU

Đã lâu không gặp bảo Viên-Kiều
Lần đếm tay coi được bấy nhiêu
Mười tám năm dài tâm cả bậc
Một hai đêm vắn giấc chiếm nhiều
Tài còn vẫn vẫn lòi kim-thạch
Lòng chửa ngùi ngùi nghĩa tất điều
Chẳng biết nay đâu mà viếng hỏi
Chỉnh trông trăng xế với mây chiều.

Thượng-tân-Thị.

NGHE CÚ KÊU

Gió khuya phơ phất lọt bên màn,
Dọng cú kêu sầu tiếng nhặt khoan.
Vì nỗi sáng soi không tỏ rõ,
Nên khi tâm tối mới than van.
Mà ăn chưa ắt lòi xưa phải,
Người ngủ khôn yên giấc mộng tàng.
Cảnh lạn trên nhành đương giẻo giắt,
Bỗng dân trông thấy đánh liền tang.

Thượng-tân-Thị.

THÂN TRIỀU HẬU-HỚN

Ngủ hổ năm viên tướng rất mầu,
Lên vào đến nỗi thất Kinh-Châu.
Thời Lưu chưa đạt làm chi nổi,
Vận Thảo đương hưng giỏi mặc dầu.
Tiếc bấy mưu thần Gia-các-Lượng,
Xót thay công cả Hớn Đình-Hầu.
Gian lao lận đận thương Hoàng-Thúc,
Nghiệp Hán về ai nỏ thấy đâu.

Xử nữ : Đỗ-như-Sương.

KHÓC CƯỜI

Có khi ta khóc lúc ta cười
Cười khóc mà chi dả mỏn hơi
Cười dửa say mê đường vật dục
Khóc người tận tụy chốn thơ trai
Cười phường ngu ngáo cùng non nước
Khóc đám gian nan với giống nòi
Khóc thế cười ru ai có biết ?
Biết chăng cười khóc thử mà chơi.

Quốc-Hiếu.

THỂ TỤC NHÂN ĐÀM

XEM TRUYỆN TRANG-CHÂU

Trong những truyện sách xưa của thánh-hiền để lại chẳng thiếu chi những chuyện lạ đều kỳ, chẳng thiếu chi những gương tôi lành con thảo, vợ thuận chồng hiền. Như Ngô-Khởi sát thê cầu tướng, Dịch-Nhã sát tử mị quân, Mãi-Thần chi thê nhơn-bần cầu khứ. (Dịch-Nhã làm thịt con cho vua ăn. Vợ Mãi-Thần thấy chồng nghèo đòi đề). Những các chuyện kể trên đây, như Ngô-Khởi cũng cho là một người làm chồng rất nhẫn-tâm, đạo vợ chồng mà nỡ vì công danh đành giết vợ, tưởng xưa nay trong đàm dân ông mới có một, chẳng còn ai như vậy nữa.

Còn Dịch-Nhã cầu mị cho Tề-hoàng-Công thương, nỡ làm thịt con cho Tề-hoàng ăn, thì đạo làm cha cố kiếm có một người nhẫn-tâm như vậy mà thôi.

Còn vợ Châu-mãi-Thần thấy chồng nghèo phụ-bạc, chẳng kể đạo tào-khang, đành nhục nhã chồng mà đòi đỗ, người như vậy xưa nay có thiếu gì. Còn những hàng liệt-phụ nghiêm phu trong liệt-nữ truyện, tính-sử, thì biết kể sao cho xiết, chẳng cần chi phải thuật lại cho dông dài. Nay xin bàn một sự tích của Trang-Tử trong Kim-cổ Kỳ-quang cho khán quan nhàn lãm. Nghĩ như Trang-Tử đời nhà Châu cũng cho là một bực thánh-hiền siêu nhiên độc lập. biệt tục xuất phàm, *mà sao cách xử sự trong đạo vợ chồng rất lạ : Đã biết rằng đạo làm vợ phải lấy tiết trinh làm trọng. Nhưng đạo làm chồng cũng phải lấy sự công-bình chánh-lý, đừng gạt gẫm dối trá vợ con mới phải là trang nam-tử. Đạo làm chồng nghiên-bạch công bình mà vợ còn không tròn đạo vợ thì mới nên trách đàn bà cho đáng.*

Chớ như ông Trang-Tử thì chẳng vậy, sắp đặc một cái chước mà gạt đàn bà rất hiểm nghèo sâu độc. Giả sử mình rủi mà gặp một người ác-phụ như Điền-Thị quạt mồ cho khô dắt đặng lấy chồng, mà Trang-Tử lại lảnh cây quạt ma quạt giùm, thánh-hiền như Trang-Tử lẽ đâu mà làm như vậy. Lẽ thì thấy một người đàn bà bất nghĩa như vậy thì sôi gan ứa máu phát buồn phát ghét bỏ mà đi cho mau, tránh mặt người đàn bà như vậy liền đi mới phải, có lý nào lại lảnh cây quạt mà quạt giùm cho khô. Người đàn-bà nọ lại dam cây quạt mà cho Trang-Tử, cái vật bất nghĩa như vậy mà đành lấy dam về làm đồ trân trọng, chọc giận chọc ghét đàn bà, nói khít với đàn bà đặng mà gây cái mày của mình cho độc.

Lấy Trang-Tử mà sánh với ông Tăng-Tử thì ông Trang-Tử chưa phải là bực thánh-hiền đạo-đức. Ông Tăng-Tử vợ không lành mà dễ vợ. Người ta hỏi bởi sao ngài dễ vợ, ngài chẳng hề nói chỗ lỗi của vợ chút nào. Ngài nói rằng : Nấu cơm không chính mà ngài dễ, ấy là thánh-hiền tâm-đức : Tiệt thỏ lịnh kỳ khả giả, tiệt hữu lịnh kỳ khả giao, *(dễ vợ chẳng nói sự lỗi là dễ cho nó còn kiếm đặng chồng khác ; người bằng hữu có lỗi không làm bạn nữa, cũng đừng nói sự xấu của người bạn).*

Trang-Tử thì chẳng vậy, đến sau lại giả đau giả chết, rồi lại hiện hình ra giả mình là Sở công-tử một trang rất khôi-ngô diện-mạo, rất có tài năng, tới mà dụ vợ mình mưu nầy cách nọ, làm cho vợ mình phải chìm-đắm trong cái mày của mình. Rồi lấy đó mà trách đàn bà cho là muôn người đàn bà cũng như vợ của mình mà gọi rằng : Tử liễu thị ngô thê, phá liễu thị ngô y. *(Chết rồi thiệt vợ mình, rách rồi thiệt áo mình), lấy theo chuyện vợ của mình mà sánh cả muôn người đã chẳng nhằm chi hết mà lại oan cho bọn nữ-lưu, thì lấy làm tội nghiệp lắm.*

Trong liệt-nữ truyện có đến muôn ngàn người tiết phụ : Như nàng Ngu-Cơ coi sự sống nhẹ như lông, đành tự-tử với Hạng-vương ; Lục-Châu nhảy xuống lầu tự-tử cho trọn nghĩa với Thạch-Sùng ; vợ Hàng-Phùng chẳng vì ngôi hoàng-đế là sang, hãy minh mà thác, đàn bà như vậy chẳng phải là tiết-liệt hay sao ? Cho nên theo ý tôi thì chớ lấy một người hư mà cho muôn người đều hư. Thì như Ngô-Khởi là một người nhẫn-tâm sát thê cầu tướng, rồi lấy đó mà cho bụng đàn ông cũng đều như Ngô Khởi sao ? Những người rất nhẫn-tâm như vợ Trang-Châu đàm bữa hàn cầu chồng, lấy xương sọ cho người thương uống cho lành bịnh. Ngô-Khởi sát thê cầu tướng thì đờn bà có một đờn ông không hai mà.

Lê-Sum.

TRUNG-HOA CÁCH-MẠNG

(Tiếp theo)

Huỳnh-Hưng nghĩ lại ăn-năn lo lắn hết lòng mà không thành hiệu, hao tổn tinh-thần hết một vài tháng, mà thế thần coi cũng như không, bèn tới cáo từ cùng các chỗ cơ-quang, từ giã kinh-đô về Nam lo tính. Khi về tới Thượng-hải các bạn đồng chí đón rước chật đường, hỏi tới tình hình việc kinh-đô, Huỳnh-Hưng ngùi vậy mà rằng : Lão-Viên âm hiểm dử dằn, ngày kia ác phản Dân-quốc, không chừng lối mười năm lại đây, bọn đồng-bào chí-sĩ của ta rốt không biết bao nhiêu cái đầu, chảy không biết bao nhiêu giọt máu mà đổi cái Cộng-hòa đã nầy cho đặng. Sợ khi nước Trung-hoa ta từ đây nhiều việc lắm, phải trải đôi ba phen Cách-mạng mà sự chưa xong. Nói vậy mà trong bọn đồng-chí có người tin có người không tin, Huỳnh-Hưng cũng không rảnh mà nói cho cạn lẽ.

Huỳnh-Hưng giã từ các bạn trở về huyện Trường-sa mà tĩnh thân. Hàng sĩ-nhơn đất Tương định lấy cửa nam thành Trường-sa mà cải tên lại là Huỳnh-Hưng môn. Huỳnh-Hưng cười và nói rằng : Cách-mạng bận nầy khởi sự tại Ngạt-trung, Lê-huỳnh-Pha vốn thiệt công dầu, (Huỳnh-Pha là hiệu Nguơn-Hồng) sao công dân đất Ngạt-Trung không đổi Hớn-dương-môn lại làm Nguơn-Hồng-môn vậy ? Người không chỗ trả lời, chẳng đó quá vài ngày ba chữ Huỳnh-Hưng-môn sự vậy xuất hiện nơi ngạch cửa. Hưng càng than thở rằng : làm chi cho nhiều việc. Kế tới ngày quốc-khánh, Viên-tổng-thống dạy Nghị-viện, dùng làm điển lễ, ban lịnh đền công. Tôn-Văn đặng mề-day (médaille) thượng-đẳng, Huỳnh-Hưng đặng mề-day (médaille) nhứt-đẳng. Lại khiến Huỳnh-Hưng đốc biện việc khai khoán cả nước. Hưng bèn nói riêng với bạn đồng-chí rằng : nó làm rập nhốt tôi !

Thiệt là :

Chủ giỏi quyết lòng lo giá-ngự,
Tài hay nào chịu mắc lao-lung !

Phê rằng :

Tôn, Huỳnh về Kinh vì chước kềm ép Viên-tổng-thống vào khôi dãng, mà ý Viên thì quyết rằng rập Tôn, Huỳnh ; hễ Tôn, Huỳnh vào vòng rồi, còn bao nhiêu bọn kia sẽ theo gió mà rời rợt, chừng đó muốn làm chi lại không đặng. Chẳng dè Tôn, Huỳnh cũng muốn lợi dụng Lão Viên, tuy liên-lạc nhau mà nghi hoặc nhau không trọn là tín-thiệt. Từ-dư-Thị có lời rằng : bực chí thành mà chẳng động ấy chưa chưng có vậy, bất thành mà hay động ấy cũng chưa chưng có vậy. Viên cùng Tôn, Huỳnh kia dây đều lấy ý riêng mà giao hoan, chưa từng lấy lòng thành mà tương đãi, thì làm sao hai đàng có chỗ cảm động với nhau ! Huỳnh-khắc-Cường chọn dụng Triệu nội-cát đã sa vào trong thuật của Lão-Viên, Triệu vào đãng quốc-dân thiệt là phe trinh-thám đó. Các nước quốc-vụ Viên cũng như vậy, mà Huỳnh muốn cho bỏ Viên theo mình thì lầm lắm rồi.

Tóm lại một nước mà trong triều nội đồng lòng chung sức thì nước mới trị yên, nếu trong triều ngoài nội khác lòng thì nước phải loạn. Người xem truyện thấy sự thở trong hồi nầy, khá rõ cái điềm trị loạn dường bao của Trung-hoa dân-quốc !

VIÊN-HOÀNH.

(Sau sẽ tiếp theo).

KIM-VÂN-KIỀU TÂN GIẢI

(Tiếp theo)

381· Xuân-huyên chợt tỉnh giấc nồng,
Một nhà chật nức kẻ trong người ngoài.

382· Kẻ than người thuốc bời-bời,
Mới dần cơn vận (1) chưa phai giọt hồng (2).

383. Hỏi sao ra sự lạ lùng,
Kiều càng nức nở, mở không ra lời.

384· Nỗi nàng Vân mới dỉ tai,
Chiếc vàng với bức tờ bồi ở đây.

385· Nầy cha làm lỗi duyên mầy,
Thôi thì nỗi ấy sau nầy để em.

386· Vì ai rụng cải rời kim, (3)
Để con bẻo nổi mây chìm tại ai.

387· Lời con gởi lại một hai,
Dầu mòn bia đá, dám sai tấc vàng.

388· Lạy thôi nàng lại thưa chương,
Nhờ cha trả đặng nghĩa chàng cho xuôi.

389· Sá chi thân phận tôi đòi,
Dầu rằng xương trắng quê người quản dâu. (4)

390· Xiết bao kể nỗi thâm sầu,
Trống canh đã giục nam lâu mấy lần.

391· Kiệu hoa (5) đâu đã đến ngoài,
Quản-huyên dâu đã giục người sanh ly (6).

392· Đau lòng kẻ ở người đi,
Lụy rơi thấm đã, tơ chia rã tằm.

381· Đoạn Kiều tỉ nhào chết giấc, Vương-Ông Vương-Bà, chợt tỉnh giấc nồng, xúm lại cùng nhau cứu cấp. Xóm chòm chạy đến chật nhà, xúm nhau han-hỏi.

382· Xóm chòm thấy Kiều như vậy kẻ than người thuốc rộn rực trong ngoài, trót đã hèn lâu Kiều bên lai tỉnh, nhưng hãy còn chồng mặt, giọt lụy máu chưa khô.

383· Chừng đó Vương-Ông mới hỏi Kiều đau bịnh chi lạ lùng như thế, Kiều càng lả chả dòng châu không nói năng chi đặng.

384· Tùy-Vân mới kề tai nói nhỏ với Vương-Ông, và đưa chiếc xuyến vàng cùng tờ tiên-thệ của Kiều với Kim-Lang, và thuật hết đầu đuôi cho Vương-Ông nghe. lời của Kiều cậy Tùy-Vân thay duyên cho mình.

385· Vương-Ông bèn nói với Kiều rằng : cũng tại cha làm lỡ dở duyên phận của con. Vậy nói sợ chi chàng Kim để cậy em con thay lấy.

386· Vương-Ông lại than rằng : Bởi vì đầu xuôi khiến, làm cho đôi lứa rẽ phân, để cho bẻo nổi mây chìm thật nên tức-tối.

387· Vương-Ông than dứt lời bèn kêu Kiều mà nói rằng : Những lời con dặn dò, cha hãy tạc ghi, dầu bia đá có mòn đi nữa, cha cũng chẳng phụ lời của con được.

388· Kiều nghe cha đã hứa mấy lời đinh-sắt, bèn lạy mà thưa rằng : vậy thì cô nhờ phụ-thân rộng xét, nên con trả đặng nghĩa chàng Kim.

389· Chớ phận con cùng sá chi, dầu làm tôi-tớ của người, hay là bỏ xương đất khách cũng chẳng quản chi.

390· Sự sầu thảm của Kiều lúc nầy chẳng biết bao nhiêu mà kể cho cùng. Trống canh phía lầu nam đã giục sáng, mà giấc ngủ chưa an.

391· Kẻ đó Mã-giám-Sinh đã dam kiệu hoa đến trước ngõ, tiếng huyên dành um-sùm. Lúc nọ Kiều nghe tiếng quản-huyên rất nên đau-đớn, tưởng cũng như giục người trong cơn tử biệt sanh-ly.

392· Chẳng chỉ đau lòng cho bằng kẻ ở người đi. Kẻ chỉ là nước mắt trong lúc đó, dầu cùng như đá cũng thấm dặng, như tơ dính trong kiện cũng phải rời.

(1) *Cơn vận* là huyền vận, lúc chóng mặt.
(2) *Giọt hồng* là giọt nước mắt có máu.
(3) *Rụng cải rời kim* là câu trong *bản-thảo cương mục : Từ thạch thiệp chẩm, hồ phách thiệp đời.* Đá từ-thạch rút sắt, hổ-phách rút hột cải, nên lấy sự dồng thành dồng khí ưa hạp nhau mà ví tình vợ chồng.
Nay trong câu *Vương-Ông* than rằng : vì ai rụng cải rời *kim* nghĩa là nỗi ai làm cho Kiều xa *Trọng*, vì như hột cải ngày nay đã lìa hổ-phách, đá từ-thạch phải rời sắt.
(4) *Dầu rằng xương trắng quê người quản dâu.* Câu nầy là câu trong Tình-Sử : *Tiền nguyên đi thương tùng thao bạch cốt ư thanh hương, dược rồi tức-tích.*
(5) *Kiệu hoa* là cái kiệu có vẽ bông hoa.
(6) *Sanh ly* là lìa nhau lúc sống.

Hướng-truyền

Lặn mò của quí

Dân sự ở theo bãi biển phía Bắc nước Anh mới được một việc may mắng vô cùng. Số là có một cái núi nhỏ ở trong lăng kia mới lở chùi xuống biển, thì thấy có nhiều hang đá mà thuở giờ không ai biết cả. Chắc xưa kia quân ăn cướp biển thường giấu dút của cải ở đó. Dân sự tìm kiếm được nhiều của quí báu lắm : nào vàng thoi từ đời thượng cổ, nào hột vàng và đồ nữ-trang rất mắc giá.

Ai nấy đều mừng rỡ dìu nhau đi mò đi lượm vui vẻ vô cùng. Thật chẳng khác nào tạo-hoá mở cửa kho cho nhơn dân vào hốt của.

Đi ngang Thái-Bình-Dương

Mới đây có một người Nhựt-bổn tên là H. Hiroshi, dùng một chiếc ghe buồm mà đi từ Nhựt sang Mỹ. Thuyền ấy chở nổi 20 tấn.

Ban đầu khởi hành tại Kochi (Nhựt) vượt ngan Thái-Bình-Dương, nghĩa là trải qua 9.000 kilomètres, đi trọn 85 ngày thì đến bến Seattle.

Mới có một lần nầy là lần thứ nhứt mà anh Hiroshi vượt ngan biển Thái-bình-Dương bằng một chiếc thuyền nhỏ như thế. Lúc trước M. Alain Gerbaut vượt qua Đại-tây-dương bằng thuyền nhỏ ai cũng nức nở ngợi khen, nay M. Hiroshi bắn ngan Thái-bình-dương thì lại còn được khen-ngợi nhiều hơn nữa.

Công văn lược lục

THIÊN BÁO

Quan lương-y Nguyễn-văn-Nhã, đang giúp việc tại nhà dưỡng-đường Hôcmôn đặc lịnh đi hành sự tại Phú-quốc (Hatien) thế cho quan lương-y Trần-văn-Sang đổi đi nơi khác.

Quan lương-y Trần-văn-Sang, đương giúp việc tại nhà Dưỡng-đường Phú-quốc đặc lịnh đi hành sự tại Hocmôn thế cho quan lương-y Nguyễn-văn-Nhã đổi đi nơi khác.

Quan lương-y Đặng-ngọc-Trọng, đương giúp việc tại nhà dưỡng-đường Chợmới (Longxuyên) đặc lịnh đi hành sự tại Vinhlong thế cho quan lương-y Trần-văn-Ngưu đổi đi nơi khác.

Quan lương-y Nguyễn-văn-Đính, đương giúp việc tại Cholon, được giấy bổ đi hành sự tại nhà Dưỡng-đường Chợmới (Longxuyên) thế cho quan lương-y Đặng-ngọc-Trọng, đổi đi nơi khác.

Quan Lương-y Trần-văn-Huợt, đương giúp việc tại nhà dưỡng-đường Cholon được giấy bổ đi thế cho quan Lương-y Nguyễn-văn-Đính đổi đi nơi khác.

Quan Lương-y Trương-ngọc-Bảo, đương giúp việc tại nhà dưỡng-đường Cholon được giấy bổ đi hành sự tại Nhà-thương thí Saigon thế cho quan Lương-y Nguyễn-duy-Chi đổi đi nơi khác.

Quí quan Lương-y Trần-văn-Ngưu đương giúp việc tại Vinhlong và Nguyễn-duy-Chi đương giúp việc tại Nhà-thương thí Saigon được giấy bổ đi hành sự tại nhà dưỡng-đường Cholon thế cho quí quan Lương-y Trần-văn-Huợt và Trương-ngọc-Bảo.

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74)
tặng cho Kho Sách Xưa của Quán Ven Đường.

CORDONNERIE — CHAPELLERIE — GRAVURE

TRAVAIL SOIGNÉ — LIVRAISON RAPIDE.

TANG-VAN-PHUC

N° 10 & 77, RUE CATINAT — SAIGON.

Việc lập nhà bảo-sản
Ở CHỐN THÔN-QUÊ

Tánh mạng người đàn-bà, nguy-hiểm nhứt là lúc lâm-bồn, nếu chẳng chăm nom cẩn thận, thì sự sống thác có xa ở đâu, nên lời tục có nói : « khác nào đi biển mò côi một mình ».

Sức lực của con người quan-hệ nhứt là lúc sơ sanh, nếu chẳng nuôi nấn giữ gìn, thì đứa trẻ lọt lòng ra, đã bị chứng nãy tật nọ, mười đứa hết chín đứa, hữu sanh vô dưỡng hữu dưỡng vô thành.

Đông tây các nước, từ xưa đến nay, nước nào cũng có cái hại đàn-bà chết vì sản-nạn, và cái hại yếu-tử trẻ con, vì không được trông nom kỹ lưỡng, mà sanh ra bịnh phong bịnh đẹn vân vân ; suy nguyên ra cũng bởi cách bảo-sản chưa truyền bá khắp nước, nhà bảo-sản chưa dựng khắp nơi.

Thời đợi ngày nay là thời đợi văn-minh, trong thiên hạ không vật gì coi trọng bằng nhơn-mạng, nên không khoa-học nào trọng bằng y-khoa. Môn bảo-sản là một môn rất yếu trọng trong y-khoa vậy. Về môn ấy, biết bao nhiêu là sách vở tường bị, biết bao nhiêu là tay danh y tinh xảo, biết bao nhiêu là thuốc men linh nghiệm. Khắp cả các nước văn-minh bây giờ, đâu đâu cũng có trường dạy bảo-sản, nhà dỡ bảo-sản và người chuyên-môn về nghề ấy. Nhờ thế mà người mẹ khi sanh đẻ ít bị tử-vong, trẻ con cũng khỏi đều yếu nhược ; những bọn trẻ con ấy, khôn lớn lần lên, tinh lực tráng-cường người mạnh mà gây thành giống mạnh. Giống người đã mạnh thì trí não cũng được thập phần phát đạt, mà dân càng ngày càng khôn ; sự nghiệp cũng được thập phần khoán trương, mà nước càng ngày càng thạnh, cái gốc phú-cường của người Thới-Tây tuy có nhiều cớ, mà sự bảo-sản cũng là một cái nguyên nhơn lớn lao vậy.

Nước ta từ Nhà-nước Đại-pháp chiếm trị đem cái phép vệ-sanh truyền cho ta, lập trường y-học, lập trường ôn-bà, lập trường điều-dưỡng, cất nhà-thương, đặt nhà bảo-sản ở các thị thành cùng ở các châu-quận, khiến nhơn dân xung quanh đó, được nhờ ơn cứu chữa biết ngần nào ! Thương hại thay cho những người ở chốn thôn quê, cách năm mười làng chưa có một nhà Bảo-sản, thì con sanh sản mới nương cậy vào đâu.

Vã chăng tánh người mình hay chần chờ lắm, đến đâu hay đó, không mấy người có bụng lo xa, mỗi khi đến lúc lâm-bồn thì rất là nguy-nan bối-rối. Trong làng đã không nhà bảo-sản, thì có mụ đâu có mà tìm, tắc-nhiên phải rước đến các bà mụ Annam mình. Các bà mụ nầy thì toàn là những người học lỏm làm càng, đã không biết phương-pháp bảo-sản là gì, mà lại còn dùng càng những thuốc men quấy quá.

Hiện nay ở các thôn giã, số người sản-phụ tử-vong, và trẻ con chết vì tê-phong đàm-huyết chắc không ít, ai là người có lòng nhơn biết đến cũng phải sợ phải lo.

Mong trên chánh-phủ, mở lượng nhơn từ, thương cái tánh-mạng của người sản-phụ, nghĩ cái thân phận của đứa anh-nhi, từ nay lần-lược lập nhà Bảo-sản cho khắp chốn thôn-quê, để cứu giúp người. Mai sau nầy, trong số người đáng thương đến, đáng nghĩ đến đó, mà được nhờ công hiệu nhà bảo-sản, khỏi cái thảm trạng tử-vong yếu nhược, thì có lẽ trong học đường cũng thêm được một ít người nên tài hữu dụng ; trong xã-hội cũng thêm được một ít người có ích chung ; trong nông, công, thương giới, cũng thêm được một ít người có thể dùng tâm-lực thể-lực mà khai dẫn tài nguyên, mở mang lợi lộ. Như thế thì phước cho dân ta biết ngần nào ! Mông thay ! !

B. T.

XỔ SỐ
Quốc-trái Đông-pháp

Số *114.744* trúng 10.000 đồng.
— *107.556* — 1.000 —

Còn mười hai số sau nầy trúng mỗi số 500 đồng :

110.672	57.362	66.627	113.775
31.722	73.002	77.355	26.632
71.375	104.644	77.022	114.036

Khôi hài

Phân nửa số tám là 0 (zéro)

Bữa kia nhằm giờ dạy toán nên thầy giáo đố toán miệng cho học trò trả lời.

Thầy hỏi trò A : Phân nửa số tám là mấy ?

Trò A. — Thưa hết (zéro)

Thầy hỏi : Sao hết cắt nghĩa coi ?

Trò A lên tấp-lô viết một con số (8) cho thầy coi rồi bôi bớt phân nửa thì thành ra con zéro.

Long-Vân.

Ai tín

Bổn-báo lấy làm thê thảm mà hay tin chẳng lành rằng cô *Lê-thị-Tại* là chánh-thê của M. *Nguyễn-cư-Hiền* tự *Quốc-Biểu* đã từ trần hồm ngày 1er Juin 1924, hưởng dương được 20 tuổi.

Cuộc tống chung định ngày *3 Juin 1924*, đúng 7 giờ sớm mai tại nhà số 152 đường *Marcel Richard*.

Bổn-báo đồng nhân kính lời phân ưu cùng cố-giao *Quốc-Biểu* và cầu chúc cho linh hồn lịnh nội tướng được siêu thăng nơi tịnh độ.

Đ. P. T. B
đồng nhân huy lụy kính điếu

Đông-Pháp thời-sự

GIÁ BẠC

Kho Nhà-nước. . . .	10	15
Ngân-hàng Đông-pháp. .	10	15
Ngân-hàng Hồngkong-Shanghai. .	10	15
Ngân hàng Chartered. . .	10	10
Sté de Géranco de la Banque Industrielle de Chine. . .	10	15

GIA LỬA

Lúa chở đến nhà-máy Cholon (mất bao) mỗi tạ 100 kilos.

Vinhlong. . .	6$ 20	tới	6$ 30
Gocông. . . .	6 35	»	6 45
Baixâu. . . .	6 40	»	6 50
Bacliêu. . . .	6 50	»	6 60
Giá thường bực trung. . .	6 36	»	6 46

LÌ-XÌ BA ĐỒNG BẠC

Saigon.--Hôm 25 tây vừa rồi tại góc đường Lareynière và quai de Mytho, tên khách quản-đông Châu-Sum cỡi một cái xe máy dụng nhằm một cái xe kéo rất dữ dội. Xe kéo ấy không biết số mấy mà tên xa-phu tên gì cũng không rõ là vì khi đụng nhau tên xe-kéo vụt kéo xe chạy mất.

Trên xe kéo có á-xầm Lý-Nhị ngồi, bị té xuống đất, dập sóng mũi. Châu-Sum chạy lại đỡ á-xầm giậy chùi đùm máu mũi cho Lý-Nhị và móc hầu bao da lấy ra ba đồng bạc mà lì xì, xin á-xầm đứng đến ông Tây mà thưa kiện.

RỦI RO VỀ XE HƠI

Hồi sớm mai ngày 27 Mai lối 9 giờ rưỡi ông Kinh-lý Susini ngồi xe hơi số C. 2768, có tên sớp-phơ Nguyễn-văn-Nhung cầm tay bánh ở Saigon chạy vô Cholon. Xe chạy gần tới cái chùa của khách-trú ở nơi đường Chasseloup-Laubat, xảy có người đàn-bà Annam đang đi giữa đường và tính đi vô lề đường. Tên sớp-phơ thấy vậy liền siết thắng xe lại song có muộn một chút, người đàn-bà ấy bị cái vè xe bên tay trái đụng nhằm mà té một cái rất mạnh. Người ta liền xúm lại đỡ người đàn-bà ấy giậy và chở thẳng vô nhà thương.

Thương tích cũng không mấy nặng.

ĐỒNG HỒ TRÁI QUÍT CỦA AI

Huỳnh-văn-Tam, sớp-phơ xe hơi số C. 2362 của Nguyễn-thành-Dung ở Sadec, đi Saigon có đem nạp tại bót quận thứ ba một cái đồng hồ bằng bạc và một sợi dây chiền vàng. Tên Tam khai rằng nó lượm được đồ đó lúc nó đi Phan-thiết, và lượm được lối Xuân-lộc (Biênhòa).

AI CÓ ĐỂ PHẢI CỘT LẠI ĐA

Mới nghe nói : ai có để phải cột lại đa, khán-quan tưởng đâu tôi nói bông nói dáng gì đây chớ chẳng không. Song không phải vậy ; số là có con đó xóm nhà ai chưa biết, phá quá, mà chủ không cột lại, để đi bơ hơ cùng đường Chasseloup-Laubat lại còn phá quá nữa. Lính phú lích ngó thấy, đời nào tha, nắm bắc chú chàng đem về phú-đe cho ông cò làm giấy phạt.

Vậy ai có mất đồ đến đó mà lãnh ra, kẻo để lâu bắt tiện nghe.

CẦU ÔNG LÀNH CÓ BỐI SAO ?

Cầu-ông-lãnh.— Tên Lâm-văn-Đậu, lái cá, đi ghe số 16 đậu tại mé sông Cầu-ông-Lãnh có đến bót hồm 30 Mai mà thưa rằng không biết đứa nào thừa lúc anh ra đi vắng lén ôm cái rương cây, trong rương có đựng 1 cái quần lãnh đen mới mua, 1 cái giấy thuế thân năm 1921, và một số bạc lối một trăm đồng rồi đi mất biệt. Nay anh ra đến bót có cho có chứng, chớ của cải mất rồi ai tìm lại đặng.

Sau có người nói anh ra bị bối chớ gì. Lâm-văn-Đậu lấy làm ngạt nhiên mà hỏi : *Cầu-ông-lãnh có bối thiệt sao ?*

HỌC TRÒ PHẾ HỌC

Hồm thứ tư tuần rồi hồi 12 giờ trưa, học trò trường *Nguyễn-phan-Long* rủ nhau kéo ra khỏi trường, sắp ngay hàng ngũ, lớn sau nhỏ trước, đi khắp châu-thành. Hỏi ra mới hay rằng có một vài trò gây gổ với một người Langsa ở gần bên trường, rồi trách rằng ông *Long* không binh vực chúng nó nên xui dục nhau phế-học. Kéo nhau đi cho mỏi chơn rồi qua bửa sau trở lại trường ăn học như cũ.

Đời nầy thầy giáo thì dễ tìm chớ học trò thật khó kiếm quá, vì vậy cho nên các trò ấy hay làm nũng, lâu lâu lại có nghe phế học một lần, không trường nầy thì cũng trường khác.

Ôi ! Thanh-niên là một hạng người rất quí báu của xã-hội, mà thái-độ thanh-niên như thế, chúng ta còn hy-vọng vào đâu ?

NGHÈO DI BONG VỤ CÙNG KHÔNG ĂM

Trà-vinh. — Thiệt nghèo sát đất, đi bong vụ mà kiếm từ đồng su con mà chi độ, vậy chớ có ăm ắl gì đâu. Họ lớn vốn họ buôn to, còn ít tiền thì cũng lúc-lắc bong-vụ, làm bậy vậy cũng xong. Ai dè gặp đỡ yêu đồ địch gì không, nên hồm bửa 23 Mai rồi đây thằng Ngự ngồi xếp bằng tròn vo mà bong cho thằng Liêu đánh. Liêu chưa biết ý Ngự, nên ban đầu Liêu thua, sau Liêu trúng hoài, Ngự xanh máu mặt. Ngự bèn hỏi Liêu có phải là con của Triệu-khuôn-Dần chăng. Liêu lắc đầu, Ngự không chịu tiền, Liêu liền niếu áo. Hai đứa ẩu đả nhau, Liêu kém sức nên la lên, mẹ hăn chạy ra mới kêu lính bắt. Dẫn cả hai về bót, chắc phạt sơ ít cắt dùi về, chớ chứa quản ấy làm chi cho chật khám.

MỘT NỮ GIẬN CHÉM BA MẠNG NGƯỜI

Cáinhum. — Nguyên ngày 27 Mai 1924 tại Cáinhum, làng Chánh-hội, lúc 9 giờ tối ngày 27 Mai có xảy ra một vụ rất gớm ghê, mà đánh vang tai hỏi ra mới rõ là tên Nguyễn-văn-Cửu 22 tuổi, giấy thuế thân ở làng Ngãi-tứ, tổng Bình-lễ, hạt Cầnthơ, chém vợ nó là Nguyễn-thị-Bạch 18 tuổi, và cha vợ nó là Nguyễn-văn-Châu 65 tuổi, và mẹ vợ nó Nguyễn-thị-Diêu 18 tuổi, ở làng Chánh-hội.

Tên Cửu chém vợ nó chết, kế chém cha vợ nó chết. Còn mẹ vợ nó chưa chết song bị vết chém cũng nặng. Nguyễn-thị-Bạch là vợ nó lâu nay ăn ở với nhau nay sanh lòng tham phú phụ bần đi lấy kẻ khác. Cân cha mẹ vợ nó cũng đem lòng phụ rẻ nghèo, muốn bắt con gả nơi khác, nên nó ức lý chém vợ nó làm gương cho bạn quần xoa hậu tấn.

Nay là 28 Mai làng giải tên Cửu đến Tòa, còn mẹ vợ nó là Nguyễn-thị-Diêu, thì đem đến Dưỡng-đường nhờ tay Lương-y cứu mạng.

BỎ CHA MẸ THEO AI

Chợlớn.-- Nguyễn-văn-Bến, 50 tuổi, làm ruộng, nhà ở đường Phong-phú (Cholon) có cô với làng rằng con gái của va là Nguyễn-thị-Thân, 20 tuổi, chẳng rõ duyên cớ gì mà hồm 19 tây nầy lối 3 giờ chiều lén ra khỏi nhà rồi trốn mất. Nó trốn đi có đem theo một cây kiến vàng, một sợi dây chuyền và một cây đồ, cả thảy giá đáng 85 đồng bạc.

Trời ơi ! Gái tơ tuổi đó, đỡ bắt kế lại sẵn sàng như vầy, đi ra khỏi nhà, Nguyễn-văn-Bến còn trông chi cho mỏi mắt ?

CHỬA HẾT ĐIÊN

Biênhòa.-- Hồm bửa 26 Mai lối 3 giờ chiều có một thằng điên nhốt tại nhà thương nuôi điên ở Biênhoa, cầm một cái cuốc mà bổ trên mình hai đứa điên khác, mà hai đứa nầy đang làm vườn, thình lình thằng điên kia cuốc trên lưng, chúng nó la lên, thiên hạ chạy tới bắt thằng kia rồi mới êm chuyện. Còn hai cậu nọ thì bị bịnh, vô nhà thương.

KHÁCH-SẠN CÓ CHUỘT
NHÀ HÀNG CŨNG CÓ CHUỘT

Mới hồm 23 Mai 1924 nầy vợ chồng M. Larmat, làm việc sở Thương-chánh ở Saigon, nhà ở đường Mac-Mahon số 127, có lên Biênhoa chơi, ghé ở ngủ tại nhà hàng hiệu « Donai ». Bà Larmat liền cởi ba chiếc cà rà mà để trên bình nước đá, rồi ra đi rửa mặt. Rửa ráy xong rồi, bà quên lửng ba chiếc cà rà ấy, nên bỏ mà đi ra.

Đến khi ăn cơm, nghĩa là cách chừng một giờ đồng hồ, bà Larmat liền nhớ lại, nên lật đật chạy vô lấy, té ra con chuột nào đã tha dầu mất rồi. Hỏi bồi bếp chúng nó ngẩn ngơ không biết chi ráo, bảo đi tiệm kiếm thì cũng tiệm kiếm, song nào có thấy tâm dạng chi đâu.

Bà Larmat khai rằng ba chiếc cà rà giá là 3.000 quan tiền, thế cũng nhiều tiền quá.

NHÀ MÁY XAY LÚA KIM-THỜI

NAM-THUAN-AN

M. NG.-CHIÊU-THÔNG

Ở góc đường Bonnard và đường Pallikat

Dây thép nói số 729

Dây thép thường : Thông Cholon Binhtây

Máy xay chạy bằng mô-tơ điện-khí rất tinh hảo.

Yết thị đấu giá

PROVINCE DE THUDAUMOT

Budget provincial

Construction d'une Maternité à l'Hôpital Indigène

AVIS D'ADJUDICATION

Le 17 juin 1924, à 9 heures du matin au bureau de l'*Inspection de Thudaumot* en la salle des adjudications, il sera procédé en séance publique par une commission composée de :

L'Administrateur, Chef de Province : *Président* ;
Le Chef de Subdivision des T. P. : *Membre* ;
Le Payeur : id.
Le Phu de l'Inspection : id.

l'ouverture des plis contenant soumissions pour la construction d'une maternité à l'hôpital Indigène.

L'importance des travaux à l'adjudication est évaluée à : 4.000 fr. 00 et 9.500 $ 00 dont 720 $ 59 et 674 $ 59 pour imprévus.

Le dossier d'adjudication et le modèle de soumission sont déposés aux bureaux de l'Inspection où le public pourra en prendre connaissance tous les jours exception dimanche et jours fériés.

Les soumissionnaires indiqueront dans leur soumission dont modèle est donné au cahier des charges, le pourcentage en plus ou en moins qu'ils comptent faire sur les prix de la série officielle des Travaux Publics de 1911 servant de base pour le réglement des travaux.

Thudaumôt, le 19 Avril 1924.
P. L'administrateur
signé : Illisible

Hội thể thao Sadec

MỘT TIỆC TRÀ MỪNG CÁC DANH SĨ

LỜI KÍNH MỜI

Các ngài,

Nay trong Hội đã định đến ngày chúa nhựt 1er Juin 1924, 4 giờ chiều tại Hội-quán sẽ bày một tiệc trà rất long-trọng mà đãi :

Ông Tấn-Sĩ Hoá-học NGUYỄN-THÀNH-GIUNG.

Ông Hác-vật HUỲNH-TẤN-QUÀNG.

Ông Tấn-Sĩ-luật NGUYỄN-XUÂN-GIÁC (hiện kiêm làm quan Tòa tại Châudốc).

Ông NGUYỄN-XUÂN-QUAN (hiện kiêm làm quan Tòa Saigon)

Ông PHAN-VĂN-THIẾT giáo-sư trường Thương-mãi Saigon.

Ông UNG-NGỌC-LIÊNG học-sanh trường điện bên Đại-Pháp.

Sáu ông nầy đều là người bổn tỉnh, đi du học bấy lâu, phần nhiều đã thi đậu ở bên Pháp-Quốc mới vinh qui.

Tiệc nầy có ý mừng cho xã-hội của quê hương ta có người.... nên mời các ngài trong hội và các ngài Nông, Thương và Công-nghệ, nghiệp-chủ ở bổn tỉnh, đến ngày giờ đã định trên đây, đồng nhóm tại Hội-quán mà dự tiệc trà nầy cho vui vầy, lấy làm hân-hạnh.

Sau đây sẵn dịp tốt, tôi được hiệp mặt cùng các ngài, trước là tôi tỏ ý cảm ơn trong hội công-cử tôi làm Hội-trưởng thế cho ông Lương-y Bình đổi đi Rạchgiá. Sau nữa tôi sẽ hiệp cùng các ngài mà sắp-đặt chương-trình của Hội hầy còn nhiều chỗ thiếu-thốn, đặng mà lo bảo-tồn miên-viễn cái Hội của chúng ta.

Các ngài xin chớ từ lao, ngõ đồng một ý.

Nay kính

Sadec, le 25 Mai 1924
Thể-Thao Hội Hội-trưởng
Phan-ty Thừa-biện
TRẦN-VĂN-PHƯỚC

TRĂM NĂM KHÔNG PHAI

NHÀ HỌA CHƠN DUNG
NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN
Số 73, Boulevard de la Somme
(NGANG GARE XE LỬA GIỮA CHỢ CŨ)
SAIGON

Thợ vẽ tiệm nầy đã có bằng cấp tốt nghiệp nơi trường xảo nghệ, và được 3 cái bằng-cấp Đấu-xảo Hànội ; mới năm rồi dự cuộc Đấu-xảo thành Marseille lại được thưởng bằng cấp và Médaille rất xứng đáng. Hình vẽ thiệt tinh xảo và để trăm năm không phai.

Chư quí vị muốn vẽ xin gởi hình chụp đến hoặc viết thơ hỏi, tiệm nầy sẽ gởi cho một tờ cáo bạch có biên rõ thước tất giá cả và cắt nghĩa phân minh.

Nghĩa cũ đáng khen

Bổn-báo mới hay tin rằng, sau khi đã sụt giá tiền tàu hạng ba trong các đường tàu chạy, thì hồm ngày 15 Mai rồi đây hãng tàu Lục-tỉnh lại sụt giá tiền tàu hạng nhứt nữa.

Tỷ như từ Mytho qua Sóctrăng, khi trước đi hạng nhứt giá là 17 $ 40, nay sụt còn có 11 $ 20 mà thôi.

Từ Mytho vô Rạchgiá, khi trước đi hạng nhứt giá là 17 $ 40, nay sụt còn có 12 $ 40

Còn từ Mytho qua Travinh, khi trước đi hạng nhứt giá là 6$ nay sụt còn có 4 $ 00 thôi.

Bổn-báo lấy làm vui mừng mà đăng cái tin nầy để khán-quan tường lãm và luôn dịp cũng kính khen hãng tàu Lục-tỉnh chẳng tham lợi nhiều, sụt giá tiền tàu còn rẻ quá.

BỔN-QUÁN.

ĐÈN LÒA KIỂU MỚI

THẮP BẰNG DẦU LỬA

Đèn lòng đèn, đứng, treo
Bàn tại tiệm

TRẦN-QUANG-NGHIÊM
200, đường [illegible] Saigon

BONNE NOUVELLE

AUX MUSICIENS

Vous trouverez :

Tout ce que l'on joue ;
Tout ce que l'on danse ;
Tout ce que l'on chante.

Chez :

FANCY-SHOP

ANTOINE DAM

21, Rue Amiral Dupré, 21.— SAIGON

(ĐƯỜNG THỦ-ĐỨC SỐ 21)

GRAND ARRIVAGE de nouveautés à chaque courrier

PRIX DÉFIANT toute concurrence

Kính tỏ cùng chư quí vị đặng rõ, tại tiệm tôi có bán đủ các thứ đờn tây (như là Violon, Mandoline, Guitare, Accordéon v., v.), các thứ dây đờn ; đủ các đồ phụ tùng ; có các bản đờn và bài ca hát tây, các sách dạy học và đánh cùng kéo đờn ; máy hát, đĩa hát, đồng hồ, tượng ảnh, đồ hàng xén vân vân.

Có tiệm chuyên dụng sửa đờn, máy nói, máy đánh chữ, đồng hồ v., v.

Chư vị ở xa, muốn mua vật gì hoặc muốn thương nghị chuyện chi, xin gởi thơ cho tôi, nội kỳ tàu sau sẽ có đồ gởi lại, hoặc có thơ hồi âm.

Hãn thật các cuộc bán buôn đã đầy dẫy nơi thành phố Saigon, song cuộc buôn bán đờn tây mới có một mình tôi là người Annam khai trương mà thôi, giá bán nhẹ hơn nhà hàng khác nhiều lắm, và có đồ mới lại mỗi kỳ tàu, xin đồng bang chiếu cố giúp tôi cho mau thành việc, tôi hết lòng cảm ơn.

Nay kính,
ANTOINE DAM.

Maison TAC-LY

TRAN-THOAI, Propriétaire

97, 99 Boulevard-Charner 97, 99
SAIGON

Horlogerie — Quincaillerie
Fourniture de toutes les matières grasses
Lampisterie à pétrole, essence, à acétylène et à électricité
Disques et Machines Phonographes

COMMISSION, IMPORTATION ET EXPORTATION

Lời rao

của quan Tấn-sĩ lương-y BUFFON

Tôi xin tỏ cho đồng-bang Annam hay rằng : Tôi mới lập thêm một nhà dỡ nuôi bịnh tại *Chợlớn*, đường Marins (Thủy-binh) môn bài số 244 ter làm hai hạng từ 4 $ và 5 $ một ngày, kể chung thuốc men và ăn uống.

Mỗi ngày tôi khám bịnh hai lần.

Tấn-sĩ lương-y
BUFFON

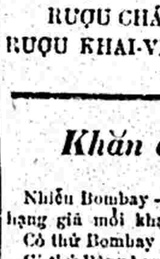

T. MORISE

THỢ CHỤP HÌNH NHỰT-BỔN

31, đường Place Gambetta (chợ cũ)

CHỤP HÌNH
đủ thứ kiểu cách
RỌI HÌNH NHỎ RA LỚN
Reproduction
Công việc làm mau lẹ và kỹ lưỡng

LỜI RAO

Cho mấy nhà buôn bán trong Nam-kỳ và Nam-vian đặng rõ : Kể từ ngày 10 Novembre 1923 thì Monsieur ĐẶNG-TRUNG-CHỮ, không còn làm việc cho hãng THUẬN-HÒA nữa.

Vậy như Tiệm nào còn thiếu tiền của Hãng THUẬN-HÒA thì xin làm ơn mua mandat gởi ngay cho hãng THUẬN-HÒA *67, đường Mac-Mahon Saigon*, chớ dùng có trả cho M. ĐẶNG-TRUNG-CHỮ nữa.

Saigon, le 27 Avril 1924.

H. DELPEYRAT

Khi trước là Hãng E. POURTOU

Số nhà 33 bis, 35, 37, 39

đường Amiral Dupré Saigon

RƯỢU CHÁC, RƯỢU MẠNH
RƯỢU KHAI-VỊ, RƯỢU TIÊU-HÓA

Khăn đen tốt đẹp

Nhiễu Bombay -- Nhiễu Tàu và Bùng nhứt hạng giá mỗi khăn.	3 $ 00
Có thứ Bombay hàng nhì.	2 20
Có thứ Bùng hạng thường mỗi khăn	1 50

Khăn kết từ 8 lớp đến 4 lớp thôi.

Cúp tóc và để tóc có mối vấn khỏi đo ni. Song muốn kết dính lại phải đo contour do tête mấy tất phải chỉ rõ và dùng mấy lớp phân biệt kỹ càng tôi sở làm y theo, rồi gởi lại từ tế bằng Contre Remboursement thì quí vị phải chịu tiền gởi, nếu gởi mandat trước cho tôi thì sở phí tôi chịu vì gởi Contre Remboursement nhà giấy xa hơn 10 kilomètres tôi rao hầy nhiều lời xin quí vị chiếu cố tôi rất cảm ơn.

Adresse,
NGUYỄN-VĂN-BÚP,
Propriétaire à Suối-đờn Linh-nhâm à Laithiêu.

TRỒNG RĂNG

QUAN LƯƠNG-Y CUNAUD

Ở đường Chasseloup Laubat số nhà 15

Nhổ răng một cách rất êm ái.
Trồng răng bằng sành và răng vàng.

Hỡi người không có việc làm !
Hỡi người muốn tìm chỗ làm cao tiền !
Bất kỳ là nghề chi
Hãy viết thơ hay là đến tại phòng việc.

BUREAU DE PLACEMENT

70, Boulevard Charner, 70

MÀ GHI TÊN VÀO SỔ

HỘI NHÀ MÁY XAY LÚA VIỄN-ĐÔNG.

(Rizeries d'Extrême-Orient)

HỘI NẶT DANH VỐN HỦN 25 TRIỆU QUAN TIỀN LANGSA ĐỀU ĐÓNG TẤT SỐ

Ở TẠI SAIGON ĐƯỜNG BELGIQUE, MÔN BÀI SỐ 15. — NHÀ MÁY XAY VÀ KHO TRỮ Ở TẠI CHOLON

CÓ PHÒNG VIỆC RIÊNG LO VỀ CHUYỆN LÚA

MUA LÚA VÀ LÃNH BÁN LÚA — GIỮM TIỀN LÚA VÀ THẾ LÚA — LANH LÚA GOI KHO

TRƯỚC KHI BÁN LÚA xin hỏi bổn hiệu; nếu vị điền-chủ nào mắc đi không đặng thì viết thơ cho bổn hiệu sở đến phòng mà bàn luận. — MUỐN HỎI CHI THÌ BỔN HIỆU SẴN LÒNG CẮT NGHĨA CHO HẾT

CÓ ĐẶT HÀNG NGÁNH TẠI CẦNTHƠ và có lập chành mua lúa nơi các chỗ thị-tứ. Phòng việc: *ở tại đường Belgique, môn bài số 15.*

A. DENHOLM

N° 36-38, Rue Lefèbre N° 36-38

SAIGON

THIỆN NGHỆ VỀ VIỆC RÁP MÁY XAY LÚA GẠO

Đã ráp hơn 30 cái nhà máy từ 10 tấn cho đến 500 tấn ở tại Đông-pháp.

Cam kết chắc chắn về sự lựa gạo xay ra đặng bao nhiêu và sự bền bỉ chạy tốt của máy mình.

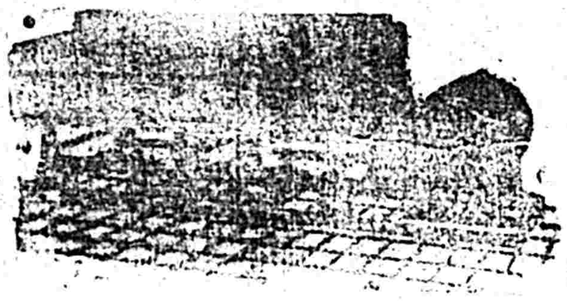

NGUYÊN GIÁN MÁY — ĐỒ PHỤ TÙNG — ĐỒ THAY ĐỔI — DÂY TRÂN EMERIE — VÂN VÂN — MÁY LÀM DẦU, LÀM ĐƯỜNG — MÓ-TƠ NỔI SÔ-DE V. V. GIÁ PHẢI CHẲNG

L. JACQUE VÀ CÔNG TY

Paris — Saigon — Pnom-Penh

Hàng đáng tin cậy, bán đồ tốt và rẻ nội cõi Đông-Pháp, những là: đồ sắt, đồ thiết, đồ đồng giường sắt có đồng, giường toàn bằng đồng. Tủ-sắt hiệu Bauche, bàn ghế Thonet, ghế ngồi ghế xích đu, ghế phô-tơi, ghế canapés v. v.

Ai muốn có cuốn Ca-ta-lô, gởi cho hãng 3 cắt tiền gởi, thì hãng gởi đến cho.

Chư-tôn có dịp đến Saigon xin mời đến viền Hàng Jacque — 69, đường Catinat, Saigon.

VÔ RA THONG THẢ

Người Annam mà biết lo lắn quyền lợi của mình, hãy đem xe hơi lại sửa tại hãng mới lập:

Hiệu **Carpentier** ở đường Mac-Mahon số 47.

Có trữ vô số đồthay đổi trong xe hơi đủ thứ hiệu. — Đồ phụ tùng xe hơi. — Vỏ xe Michelin. — Dầu săn, dầu nhớt.

VIỆC SỬA XE THÌ CÓ MỘT NGƯỜI XÉP TÂY COI SÓC

Giá nới không dâu bì kịp

Công việc làm rất kỹ càng và mau lẹ vô cùng. Danh tiếng đã bia ở miệng người.

Kỳ tàu tới sẽ có xe hiệu **Arriès và Motobloc**

F. MARTY

116, Boulevard Charner — SAIGON

Soieries — Denteilles — Broderies

Laine blanche et couleur

Toiles — Cretonne et batiste pour lingerie

Velours et Soieries pour robes

Soie d'Alger pour broder

Tissus et rideaux pour ameublement

Services de table en blanc et couleur

Serviettes de toilette

Expéditions dans l'intérieur

TIỆM SỬA ĐỒNG HỒ VÀ CÁC THỨ MÓC NHỎ

Ông RENÉ BOUZAC

Thợ sửa đồng hồ ở Trường Nationale tại Cluses

Tiệm ở đường Amiral Dupré số 17

SAIGON

Sửa kỹ lưỡng và cam kết hẳn chắn đủ các thứ đồng hồ trái quít, Chronomètres Chronographes *Đồng hồ treo — đồng hồ treo — đánh phức, đánh khắc*

MÁY HÁT — MÁY VIẾT

Máy tính đường đi, Máy chụp hình

N. B. — *Công việc làm rất kỹ lưỡng và gởi đến cho nguyên-chủ ở Lục-châu trong nửa tháng.*

GIÁ CẢ TÍNH TRƯỚC

FABRIQUE DE CASQUES FANTAISIE

Vente en gros et détail

GRAVURE sur MÉTAUX et MARBRE

TRẦN-DUY-BÌNH

80, Boulevard Bonnard, 80

SAIGON

TIỆM LÀM NÓN ĐỦ CÁC THỨ

Bán sỉ và bán lẻ

Khắc các thứ con dấu bằng đồng, bằng đồng và bằng đá cẩm-thạch

---

HÔTEL DE CHOLON

Tân-Long lữ-quán

Kính cùng quí khách rõ: tôi dọn một tiệm ngủ hiệu Hôtel de Cholon, Annam kêu *Tân-Long lữ-quán*, ở đường Marins số 312; 4 từng phòng rộng mát và sạch sẽ lắm, từng dưới nhà hàng bán rượu tây và đồ hộp đủ thứ; từng thứ nhì và thứ ba phòng ngủ; từng thứ tư để chiều mát đặng cho quí khách hứng gió cho thong thả.

Xin quí khách thừa dịp đi ghé đến tiệm tôi một lần thì rõ. Xin chiếu cố rất cám ơn.

Nay kính

Chủ-nhơn: Khu-U-Phúc

MAISON DE TAILLEUR

Spécialité de tous costumes pour Hommes et Enfants

Déjà réputé par sa coupe et travail rapide

GIA-CÁT

AU CHIC TAILOR TONKINOIS

84, Boulevard Bonnard — SAIGON

Kính cùng Lục-châu quí khách đặng rõ: Tiệm tôi mới mướn ở Bắc vào một người Maître coupeur thiện nghệ cắt rất khéo đủ kiểu quần áo tây và tôi lựa rõng những thợ may thiệt giỏi ở các nhà hàng tây lớn, công việc làm thiệt mau, thiệt khéo và chắc chắng chẳng vừa lòng quí khách.

Vậy cúi xin quí khách có dịp đến Saigon xin ghé lại tiệm tôi xem công cuộc tiệm tôi làm và cần dùng món chi đa thiểu thì tôi rất cám ơn và hết lòng nghinh tiếp. Còn chư quí khách ở xa muốn gởi kiểu mẫu và may hay đặt hàng chỉ cùng giá cả tôi xin tín giá phải chăng và hết lòng hằn đáp tức thì.

Chủ-nhơn cẩn kính,

HOÀNG HỒNG-NGỌC.

THI-THƠ'

Tiệm thợ Bạc

NGUYỄN-VĂN-ĐẠO

Bijoutier ancienne Maison de Nguyễn-văn-Giáo

43, rue Schrader, Saigon

Kính cáo cho quí ông, quí bà đặng rõ: Nguyên tiệm nầy ngày trước là tiệm của Nguyễn-văn-Giáo, đã mãng phần rồi. Nay cha là Nguyễn-văn-Đạo cũng làm đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời, nhưng là: trâm, chuyền, kiền chuỗi, bông tai, nút áo, vàng đôi, kiền cần, neo bộng, neo đặt, đồng chiếc vân vân. Đủ thứ theo kiểm thời, cũng như ngày trước vậy. Xin quí ông quí bà, muốn dùng món chi, xin đời gót đến tiệm tôi, hay là viết thơ mà gởi cho bổn hiệu, thì tôi cũng hết lòng theo ý quí ông, quí bà dùng món chi thì tôi cũng hết lòng cẩn thận mà gởi đến cho quí ông, quí bà dùng.

Kính cáo NGUYỄN-VĂN-ĐẠO

Bijoutier 43, rue Schrader SAIGON.

Giúp lẫn với nhau

Kính cùng chư quí-vị đồng-bang,

Nguyên tôi là người bán: Truyện, Sách và Tạp-hóa lại dầu chợ nhôm, chợ mới Saigon, bay lâu nay, lỗ khi nhiều vì thấy biết: nhớ ơn đồng-bào đến mua giùm, nên nay mở lớn, bằng mười khi xưa.

Từ đây, tôi quyết bán rẻ các thứ hàng-hóa, gọi là đáp nghĩa cho đồng-bang, hàng-hóa hử nào, tôi đều có để giá nhứt định, cúi xin chư quí-vị xem thì biết.

Tôi có bán, những là: Giày, Dép, Nón, các thứ vớ-bông, các thứ dầu thơm, các thứ thơ, tuồng, và truyện đủ bộ, có đóng bìa in rất đẹp, giấy viết thơ, bao thơ, và đủ thứ sổ sách cho học-trò dùng; còn nhiều món nữa, kể ra không hết đặng.

LÊ-MAI, kính mời.

Xin nhớ: Lúc nầy tôi mắc đi ít xứ trong Đông-pháp không có ở nhà, gởi đồ cho các nơi như mọi khi, nếu quí-vị nghĩ tình, lại chợ-mới Saigon mua đồ của tôi, tôi hết sức tạ ơn.

Xin ghé mát ! ! !

TÂI-PHÁT KHÁCH LẦU

Của M. TRẦN-XAO dit KHÁ

Kính cùng quí ông quí bà, quí thầy quí cô, cùng lục-châu quân-tử đặng rõ.

Bấy lâu nay tôi chuyên nghề sự chế khoa thể cách cho khách lầu, nên nay tôi chẳng nệ hao tốn rằng sức lập ra một cái phòng ngủ hiệu « Tái-Phát Khách-Lầu » ở tại đường Tổng-đốc-Phương môn bài số 44 và 45 Cholon, phòng vị rất thanh khiết lại sáng sủa, và mát mẻ lắm, tiền phòng tôi tính rất nhẹ hơn các nơi, cũng có sai vặt (boy) đầu đề khiến, quí khách nghỉ nơi phòng đều đặng vừa ý.

Quí chức thừa dịp đến Cholon xin ghé lại « Tái-Phát Khách-Lầu » tạm nghỉ thì sao sao quí chức cũng đặng vui lòng, đã ở gần gare xe lửa Cholon-Mytho cũng là bến xe hơi đi các nơi tiện bề cho quí chức.

Tôi cũng có lãnh may đồ y phục theo kiểu Langsa và Annam đủ kiểu, lại có bán hàng tàu, hàng bắc tốt nhứt hạng và bán đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời rất khéo, cũng là xe máy và đồ phụ tùng, lại chẳng có thay răng và trồng răng vàng tốt lắm chẳng khi nào hư đặng.

Vậy xin mời quí ông quí bà, quí thầy quí cô, thừa lúc rảnh việc xin đời gót ngọc đến tiệm tôi, thì tôi hết lòng hoan nghênh tiếp đãi.

Nay kính bạch

Chủ nhơn: TRẦN-XAO dit KHÁ

Vĩnh-Sanh

49-51, Boulevard de la Somme, Saigon

Có tại bổn hiệu VĨNH-SANH ở đường cái Boulevard de la Somme số 49 và 51 ngay chợ-cũ Saigon:

1° Thợ họa hình và chụp hình rất tinh-thần, khéo léo, đời đời chẳng hề phai lợt và đủ kiểu.

2° Nhỏ lâm ra to (agrandissement) tợ như người sống chẳng sai.

3° Trồng răng theo thủ-thức người Langsa, giá đã rẻ mà lại chắc chắn. Bịch răng bằng vàng: vàng tây hay là vàng Annam rất thanh lịch.

4° Các thứ thuốc, giấy và đồ phụ tùng trong cuộc họa hình. Có bán sỉ và bán lẻ các thứ thuốc bên Thượng-Hải và bên Trung-Huế gởi lại (Thuốc của mấy thầy có danh tiếng xưa nay).

Cũng có bán các món hàng-hóa bên Đại-Pháp đem qua bên Inôn.

Kính mời chư quí-vị đến tiệm tôi mua đôi lần hầu giúp cho tôi nên cuộc thương trường. Tiệm tôi mua bán thiệt tình chẳng hề xảo trá; cách tiếp rước quí-vị một cách khiêm-nhường. Xin quí-vị đoái lòng, ngàn năm tôi ghi nhớ.

VĨNH-SANH, Cẩn cáo.

CHIÊU-NAM-VIÊN

Tại ga xe điện Đất-Hộ *(Dakao-Saigon)*

PHẠM-VĂN-NGỌC, Directeur

BÁN RẺ CÓ TIẾNG ĐỒN

Bán các thứ hóa-vật bên tây, bằng hàng tơ, hàng bắc (lãnh nhuộm thiệt mước, không trở) dầu thơm, bánh hộp, rượu tây, giấy, viết, mực cho học trò dùng, v. v.....

May các sắc y-phục Tây và Nam, theo kiểu kim-thời. Đóng giày tây, giày hạ khéo đẹp vô song; bán da box-calf may mặt giày; làm nón casque, trừ nón nỉ. Tân chế đồ thờ như là: hoành, trướng, liễn, khuôn-biển, tượng-ảnh, tượng ông, tượng bà v. v.... các rèng ốc xa-cừ trong kiến, trông vào đẹp mắt vô cùng.

Mua sỉ có lợi nhiều, mua lẻ cũng dễ mua hơn các chỗ, vì mỗi món đều có giá sẵn, khỏi phải mua lâm. Đồ của bổn hiệu được tính rẻ là vì sở phí nhẹ hơn các chỗ.

Bổn hiệu cũng có họa chơn-dung và vẽ sơn thủy cho các rạp hát bộ và hát cải-lương. Sự khéo đẹp khó mà tỏa ra đây cho được, xin chư-tôn biết cho rằng nghề vẽ nầy thời bổn hiệu sẵn có tay ông *Nguyễn-an-Thân* là cựu Họa-khoa giáo-sư đã được nhiều cái bằng cấp Hanội ban khen, lại mới được thưởng Médaille bạc kỳ đấu xảo Marseille mới rồi. Sơn thủy và hình họa nếu không khéo, không giống thời bổn hiệu quyết chẳng ăn tiền.

Hãy viết thơ cho M. *Phạm-văn-Ngọc* Directeur de la Maison Chiêu-nam-Viện, à Dakao-Saigon, thời chư tôn sẽ được vừa lòng chẳng sai.

Những thơ cần có trả lời nên gởi theo 1 con cò 4 su, muốn biết giá vẽ hình và sơn thủy thời bổn hiệu gởi cho không một tờ cáo bạch có định giá tiền.

Huê phương lầu

PHOTOGRAPHIE ETAGRANDISSEMENT

244 Rue des Marins Cholon

Tiệm chụp hình Huê-Phương-Lầu nầy mở ra đã đặng ngoài 1 năm nay, chư quí vị đến chụp hình đã nhiều, thấy đều biết tiếng, chẳng có tiệm nào bì kịp.

Vì chư vị chiếu cố ngày một thêm đông, cho nên tiệm chẳng nệ tốn của hao công mới sắm thêm các thứ y phục Hát Bội rất nhiều thứ, lại có quần áo tây, tàu, đủ kiểu, đồ nữ trang rất nhiều, và mới có nhiều bức tranh cảnh như cảnh vườn hoa, cảnh rừng núi, cảnh phòng khách, cảnh cầu, máy bay, tại bổn đại phòng mới gởi lại coi rất tinh thần như thiệt, vậy quí vị muốn chụp kiểu nào cảnh nào thấy đều vừa ý. Tiệm tôi có mướn thợ làm hình rất tinh nghệ chụp trong 2, 3 ngày là được hình, thiệt muốn sao được vậy, xin quí vị hãy đến chụp thử ắt đặng vừa lòng chẳng sai.

Mới mở thêm phòng chụp hình ban đêm, chụp cũng như ban ngày vậy.

Tiệm tôi có bán đủ thứ đồ làm hình tại bổn tây gởi lại, và có khuôn hình nhiều kiểu rất xinh đẹp.

CHANG-VE-ON

dit Trương-Lâm

THỢ BÁN KIẾN CHUYÊN-MÔN

204, đường Marin

CHOLON

Có sắm đủ đồ khí cụ theo kim thời

Có đủ thứ kiến thượng hảo và gọng thượng hảo

CÓ CÁC PHẦN THƯỞNG:

1° Giấy tốt đề ngày 23 août 1921 của quan Đốc-tơ Delean cựu Quản-lý Nhà-thương Đồng-Tất Saigon cho.

2° Bằng cấp đề ngày 26 août 1921, của ông Quesnel cựu Thống-đốc Nam-kỳ ban cho.

3° Bằng cấp đề ngày 26 octobre 1921, của ông Bergier Maurice, cựu Đông-lý Phòng-thương-mãi Saigon.

4° Giấy tốt đề ngày 13 Février 1922 của quan Đốc-tơ Cassaux, quản-lý trường Y-viện Hanoi.

5° Mề-đai vàng và bằng-cấp mề-đai Cao-mên Long-bội-tinh đề ngày 15 Avril 1921, của Đức vua Cao-mên ban cho.

LỜI RAO

Tiệm Vĩnh-Xương

Kính cáo cùng chư quí-vị đặng rõ: nay tôi có lập một Atelier tại Bình-tây đường Gia-phú, Atelier nầy sửa xe-hơi, xe-máy, sơn hầm xe-máy, xi nickel, đồng xe-kéo, sửa xe-kéo, và có bán đủ các thứ đồ phụ tùng cho xe-máy và xe-kéo, và có sửa đủ các thứ máy điện, có đúc gan đúc đồng xin quí-vị tưởng nghĩa, có sửa máy chỉ, hay là xi sơn vật chi, xin đem đến tôi, tôi sẽ tính giá rẻ.

Nay kính cáo,

NGÔ-VĂN-TRI,

đường Gia-phú số nhà 44 ngay xe điện Ô Môn-Cholon

Biscuits Quốc-Nữ

Bánh đã thơm, lại ngon, để lâu được, có beurre, sữa bò, vanilline và chocolat, và không khi nào phá bụng.

Có bán lẻ nhiều thứ, như quí ông quí bà mua nhiều về bán lẻ, hoặc đem đi xa cho bà con, thì tôi có sắm sẵn hộp lớn hoặc thùng lớn, để cho quí ông quí bà đặng rất tiện rất hợp phép vệ sanh.

Cũng có xô hộp theo kiểu bánh Âu-Mỹ hộp lớn 0 $ 50 hộp nhỏ, trên 0 $ 20, và có gởi bán tại tiệm bán hàng tây hàng tàu, lãnh nhiều của M. Nguyễn-khắc-Trương, ở đại-lộ Bonnard số 82.

Cũng có lãnh làm bánh tiệc, hoặc tân-tân quan vân vân.

Envoi contre-remboursement

Nguyễn-thị-Thân, 13, rue Lucynière

THUỐC RỜI VÀ THUỐC VAN

DIANA

THUỐC VÂN

MONDIA

Ấy là thứ thuốc thật tốt hút dã ngon, mùi lại thơm chẳng khô cổ. Nếu chư tôn dùng thì sẽ bằng lòng.

Có một mình hãng Etablissements DUMAREST *d'Indochine Saigon và Pnom-Penh làm Đại-lý*

Một thứ trái Quả từ nầy rất có ích cho châu thân của con người ta, nên người đời phải cho chắc rằng thứ rượu Quả-từ nầy rất hay, bởi vì dùng trái quả từ ép hồ xát, lấy rõng nước của nó mà chế luyện nên thứ rượu nầy, uống nó mùi rất thơm tho ngon ngọt và gồm trị các chứng kể ra sau nầy:

Nhứt dầu chóng mặt

Nhứt mỏi gân xương.

Họng khô, lưỡi khô.

Uống thường nó thì mạnh phần nguơn khí, mạnh tỉ vị, ăn mau tiêu, và máu huyết chạy đều.

Như đờn bà con gái thường dùng nó chẳng những là mạnh mẽ mà thôi, lại đặng sống lâu nữa, thiệt trong hoàn cầu cho nó là một thứ rượu vệ sanh rất hay, như chẳng tin lời xin mua dùng thử thì biết.

Thuốc rượu nầy chẳng phải là vị thuốc.

Hiện tiệm CỰ-HẢI

60 và 62, rue Marché, Cholon

Có trữ bán

TÂN TÂN HIỆP THÀNH

Nhân hiệu có cần chứng lại Tòa. *Ở tại đường Vitrot số 40 ngan chợ Saigon mới.* Marque déposée

HUỲNH-VĂN-NHƯNG, kê-nghiệp.

Làm và bán đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời, làm đã mau mà lại khéo, lại có làm ở ăn trầu có chứng bằng đồng xi nickel (Nickelé) quí khách ở Lục-châu nếu cần dùng đồ làm tại tiệm tôi, xin viết thơ phương nghị.

Đồ làm rồi sẽ gởi lập tức Contre Remboursement, nghĩa là đem tiền đến đóng cho nhà thơ mà lấy đồ.

HUỲNH-VĂN-NHƯNG, cẩn-khai.

ĐÁNH DÂY THÉP
Để như vầy :
NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
Cholon

DÂY THÉP NÓI
Số 658

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38.— CHOLON

CÓ BÁN CÁC THỨ THUỐC CAO, ĐƠN, HOÀN, TÁN RẤT TỐT VÀ HIỆU NHƯ SAU NÀY

VỆ-SANH DƯỢC TỬU
(THUỐC RƯỢU SUU THIÊN ĐƯỜNG)

Thuốc rượu của tiệm Nhị-Thiên Đường là một thứ thuốc rượu rất quí, do nơi tiệm chánh ở tại Quảng-Đông gởi lại ; thiên niên trường thọ đan tạo hóa chi công, xưa nay chẳng có thuốc rượu nào mà bổ dưỡng nhơn thần điều hòa huyết mạch, sương trắng tinh-thần, cho tầng thứ thuốc rượu này. Hễ uống nó thường thì mặt mày hồng nhuận ; gái trẻ già trẻ, bốn mùa đều dùng được, thật nó là bá bổ Thánh-dược ; công hiệu như thần.

Nếu uống thuốc rượu này thường thì dặng tiêu trừ bá bịnh tinh-thần khương kiện, dưỡng toàn thân ; khai tỉ kiến-vị, mắt mở đều-đặng, nước da mịn-màng ; những người mà tiên-thiên bất túc, hậu-thiên bất điều, thì nên uống nó cho thường mà bổ dưỡng.

Đờn bà mà vàng da ốm gầy thì nên dùng nó, hoặc muốn an thai bảo-sáng, thì uống thứ thuốc rượu này khỏi lo hậu hoạn.

Ấy là một thứ thuốc Vệ-Sanh rất nên bổ dưỡng.

SÂM NHUNG BỔI NGUƠN VỆ SANH HƯỜN
THUỐC BỔ NGUƠN DƯỠNG GIA SÂM NHUNG

Thuốc hườn này là một phương thuốc của Tiền-Thánh để lại quân thần tá sứ chế luyện phải phép, lại dùng vị Bắc-Lộc-Nhung và nhơn sâm, thiệt là đại bổ nguơn thần. Bất câu là đờn ông đờn bà mà uống được thì khí huyết vận hành, tay chơn mạnh mẽ ; thiệt là một phương tư bổ rất hay dó. Bổn Đường mà tiếm được phương thuốc rất hay nầy thiệt là một vật báu, rồi lại chọn lựa các thứ dược-liệu hạng nhứt, tuân theo phép mặt nửa thì luyện ra cho thành cao, còn một nửa thì nghiền tán ra cho thiệt nhỏ hòa với sâm nhung và mật ong làm ra hườn.

Xin chư tôn hãy mua mà dùng thử, thì mới biết rằng hồn Đường khéo chọn Sâm nhung và các thứ dược-liệu hạng nhứt mà chế luyện rất tinh-hảo. Xin kể những chứng dùng được và cách dùng kể ra sau nầy : Đờn ông mà tiên-thiên hậu-thiên chẳng đủ, tinh thần hao kém, hoặc lo lắng nhiều việc mà tỳ vị hư yếu hoặc thần chí bất định, hoặc bị trường phong hạ huyết, thì phải nấu trái táo đen lấy nước mà uống với thuốc.

Phàm kẻ học trò siêng năng học tập, tư lao quá độ, tinh-thần hao kém, tứ chi mỏi mệt, cứ mỗi buổi sớm mai uống 1 hườn, chiều uống 1 hườn, hễ uống lâu chừng nào thì tinh thần mạnh mẽ, học thức ắt thông minh ; còn những người buôn bán lo lắng đêm ngày, hễ uống 1 hườn thì tinh thần tráng kiện, uống được nhiều rồi, dầu thức cả đêm cũng không biết mỏi. — Những người hút quá độ, thận hư khí suy, đàm ngăn bát khò-khè, thì phải dùng nước trà nóng mà uống thuốc.

Bất luận nam phụ lão ấu, khí huyết đều hư, hoặc già rồi mà thận suy khí yếu, gân cốt bãi hoải, ăn uống chẳng ngon ; hoặc bị hàng đàm ngăn chặn hoặc trúng khí hư hàng mà phải sanh ho, thì phải dùng nước muối măng mà uống với thuốc. Đờn ông bị bạch trược, đờn bà bị bạch đái, hoặc đờn ông con trai nằm chiêm bao di-tình ; phải dùng nước trà mà uống với hoàn thuốc, đờn ông thần-sinh đều lạnh, đờn bà mà tử-cung cũng lạnh thì rất khó mà kiếm con, mỗi buổi sớm mai và chiều đều phải uống một hườn, uống với nước trà.

Đờn bà mới dễ phải uống một hườn cho bổ nguơn-khí.

Đờn bà mà bị tiểu sản (năm lếp đôi) thì khí huyết rất suy, hoặc đờn-bà mới dễ mà khí huyết kém hao, phải uống thuốc nầy với rượu, hoặc với nước gừng luôi.

Phàm uống thuốc nầy thì phải coi chứng bịnh chứng nặng nhẹ thế nào ; hễ nhẹ thì uống một hai hườn, còn nặng thì phải uống cho được lâu, thì tự nhiên âm dương điều hòa, tứ chi cường kiện, da thịt mịn màng, thân hễ ắt trở nên mạnh mẽ.

Hễ uống thuốc hườn nầy thì phải cữ đồ chiên nướng cùng là đồ hàng lãnh sống sít đều chẳng nên ăn.

Chư tôn huỷ cố, xin hãy nhình cho thiệt chữ hiệu Nhị-Thiên-Đường và ông PHẬT-MẬP, thì mới khỏi lầm.

Hộp kiến mỗi hộp 1 hoàn lớn giá là . . . . . 1 $ 00
Hộp kiến hai hoàn nhỏ. . . . 1 00
Hộp kiến 4 hoàn nhỏ giá . . 1 20
Hộp cây mun 2 hoàn nhỏ. . 0 60
Hộp cây mun 4 hoàn nhỏ. . 1 20

PHỤ-KHOA KIM-PHỤNG-HƯỜN

Phàm đờn-bà khác hơn đờn-ông thì chỉ có 2 đều : 1° dường kinh, 2° sanh-dễ mà thôi. Nên hễ muốn sanh con thì trước hết phải lo cho dường kinh đều đặng. Nếu dường kinh chẳng đều thì khó mà có thai cho đặng, ấy là phần nhiều, gốc bởi ngoại cảm, hoặc tại lo, rầu, buồn bực, ưu-huất trong lòng, làm cho khí huyết hao mòn, sanh nhiều chứng bịnh, đều cũng do nơi dường kinh không đều mà ra.

Tiệm tôi đây, từ ngày đặng phương thuốc mầu-nhiệm của ông Tổ truyền lại đến nay, hằng gìn lòng giúp cho đời, lựa những thuốc tốt, gia công chế ra mà làm hườn để trị cho các chứng bịnh đờn-bà đều dùng đặng hết.

Còn như bình thời mà thường uống thuốc nầy, thì khí huyết đầy đủ, chẳng hề sanh bịnh mà rồi sanh con dễ châu cũng nhiều, chỉ như đờn-bà có thai mà uống thuốc nầy thì lại đặng an thai bảo sản, chẳng sanh con ra lại dặng mạnh mẽ nữa, ấy là một phương thuốc rất hay, để trị các chứng bịnh đờn-bà hiệu nghiệm như thần đó.

Chủ trị các chứng kể ra sau nầy :

1° Dường-kinh hoặc trồi, hoặc sục, hoặc ít, hoặc nhiều ;

2° Bạch-đái, Bạch-đàm, ra hoài không dứt ;

3° Dường-kinh hoặc vàng dợt, hoặc đen bầm ;

4° Khí huyết đều hư, dường-kinh không có ;

5° Hoặc dường-kinh ra nhiều quá như muốn làm bằng ;

6° Dường-kinh đi nghịch, sanh ra thổ huyết, trong bụng thì đau ;

7° Thân thể chẳng yên, xây-xẩm mặt mày, ăn uống không tiêu ;

8° Đau lưng, mỏi cẳng, vàng mét, ốm gầy ;

9° Thai động chẳng yên, trong bụng đau hoài ;

10° Đẻ rồi ứ huyết mà đau, hoặc lá nhau không ra.

CÁCH DÙNG : Mỗi ngày phải uống 1 hườn, uống với nước trà. Còn đờn-bà dễ thì phải dùng nước dái con nít mà uống với thuốc.

CỮ ĂN : Những đồ sống-sít, lạnh-lẽo, cùng là đồ rang nướng nóng-nảy độc-địa chẳng nên dùng.

Mỗi hộp 2 hườn giá là. . . 1 $ 00

BÁNH CAM TÍCH

Tại nhà thuốc Nhị-Thiên Đường, Ông lương-y VI-TÉ-SANH, chọn các thứ thượng hảo dược-liệu mà bào chế ra như bánh, mùi ngon ngọt, dễ cho con nít ăn trừ các chứng cam-tích, sát trùng hay lắm.

Thường con nít hay có sanh trùng lãi, nước da vàng, ốm yếu, bụng nổi gân xanh, đau bụng, làm biếng ăn, hoặc tiêu ra bọt ;

Các chứng nói trên đây đều là bởi mang chứng cam-tích mà ra.

Vậy nên làm thứ bánh nầy để cho những con nít và người lớn ăn có ích lắm, có trùng lãi thì nó tiêu ra, như không có trùng lãi, mà thường ăn bánh nầy, mạnh tỳ-vị, da thịt càng tươi, nếu ăn đặng lâu chừng nào, thì càng ngày càng mập.

Chư-vị có muá thì hãy nhìn cho chắc cái nhãn Ông-phật hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG, mới phải là thứ thiệt, kẻo lầm thứ giả ăn vào thêm bịnh.

GIÁ LẺ :

Mỗi gói mười bánh. . 0 $ 10
Mỗi hộp 100 bánh. . 0 90

Thiệt-nghiệp-xưởng
F. NAM & L. LỤC FRÈRES
Đường Pellerin môn bài số 142-144
SAIGON

Hiu hiệu chuyên việc tu bổ máy nổ, tủ sắt đủ kiểu.

Hiu sắt bóng và các thứ kim khí rất huê lệ.

Sửa súng và đủ các thứ khí giới.

CHUYÊN NGHỆ. — Mài dao lớn nhỏ, mài kéo, dao cạo, vân vân, dùng máy điện đổi mài thật bén. — *Soudure Autogène.*

Bán các đồ phụ tùng theo kiểu vở lòng thường và đúng chữ.

BÁN GIƯỜNG SẮT
VÀ ĐỒ DÙNG NGOÀI HUÊ-VIÊN
LÀM ĐỒ BẰNG SẮT

Cửa ngõ và rào sắt, cửa và rào sắt đã kiểu đẹp rào mả.

Làm kiểu huê-mỹ và kiểu thường. Ống khóa và chìa khóa thiệt chắc.

Có làm đồ thâu lôi (paratonnerre) chế tạo và sửa máy móc xe-hơi, xe máy hơi.

Làm đồ gởi đi Lục-tỉnh.

Công việc làm kỹ lưỡng mà giá rẻ.

P.S. Tiệm tôi cũng có cất kiến xe-hơi.

NGUYỄN-VĂN-BÂU
EPICERIE
129, Rue d'Espagne, 129
SAIGON

BÁN SỈ VÀ BÁN LẺ
Giá rất rẻ hơn các nơi

Tiệm tôi khai trương đã hơn mười năm, buôn bán chân chắn và chiếu hiền đãi sĩ rất ở tế, giá bán cũng nói hơn các nơi.

Tại tiệm tôi có bán đủ đồ giai-vị, nào bánh hộp, bánh sữa, Sữa-đặc, Bơ, Dầu-hao mới, đồ hộp trái cây, Cà-phê, Đường cát trắng, Cà-mối, Savon thơm, Savon Cadum, Savon Marseille, Savon Dầu-Con-Rồng, dầu Eucalyptus, dầu Menthe thứ tốt, Giấy Cacou, Nón Casque trắng, giấy, viết, mực, đồ học trò dùng, Rượu chác đỏ, Rượu chác trắng, Rượu Cô-Nắc (Cognac) Rượu Champagne, Rượu rom (Rhum) Rượu ngọt, Rượu khai vị, nước suối đủ đồ dùng trong đám tiệc và nhiều thứ nữa không thể nào kể cho hết!

Tiệm tôi có làm Đại-Lý cho mấy hàng lớn tại Saigon, như Rượu Champagne *Moët et Chandon* nhãn xanh thứ thiệt, Rượu Cognac *Videau et Cie* (*Rượu nầy ngon hơn các thứ hiệu khác mà giá rất rẻ*), Rượu CHÁC ĐỎ «*Riverettes*» và Rượu CHÁC TRẮNG «*Courtalet*» nhãn hiệu «*Con Beo*» là một thứ Rượu Chác hạng nhứt thiệt tốt và rất ngon hơn các thứ nhãn hiệu khác, có danh tiếng bên xứ Bordeaux đã lâu đời.

Đến mua cũng phải lên tiếng,
Đồng-bang, giúp lẫn, lợi quyền còn đây.

Kay kính mời.

Xin chiếu cố

Đời thạnh trị thái bình, thì con người sanh sáng ra càng đông đảo hơn khi trước bội phần, bởi vậy tôi đôm thấy mỗi khi Saigon có hày chơi lễ, hoặc là cuộc chơi v. v. thì tội nghiệp cho quí-khách ở lục-châu lên Saigon chơi, mà chẳng có khách-sạn nghỉ ngơi, làm sự vui thành ra buồn. Bởi vậy chúng tôi mới lập ra một Tiệm-ngủ, hiệu NAM-TRUNG KHÁCH-SẠN tại đường Nécétis N° 101-103 gần bên góc Tiệm cầm-đồ Saigon. Phòng ở từ phía theo mặt đường đi, rộng rãi mát mẻ tư bề yên tịnh, lại gần các suối đường xe lửa Chợ-lớn, đường giữa, đường mé-sông, và xe Bảnhàn, xe Mỹtho rất tiện cho quí-khách khi lên xuống.

Cái xin quí-khách tưởng tình đồng-bang giúp cho chúng tôi bền vững thì ơn ấy ghi tạc hằng nghe.

Quản-Lý :
HIỆP et THẮNG.

ANCIENNE MAISON PHÚ-TOÀN

ĐỒNG GIÀY TÂY VÀ ANNAM

LE-VAN-BEN

CHỤP HÌNH VÀ RỌI HÌNH RA LỚN

— SAIGON —

47-49 Rue Amiral Courbet (Halles Centrales)

TRƯƠNG-THÁI-TRÙ
Chủ nhân

NAM-CHÂU KHÁCH LẦU
Rue Amiral Courbet Saigon dc 29 ở 85

Phòng sạch sẽ lắm, thiệt rộng-rãi, rất thanh-tịnh và lại khoán-khoát. Giá rẻ.

Quí khách tiện đường ghé nghỉ tại « Nam-châu khách lầu » chắc đều đặng vừa ý. Boy rất khuôn phép.

Có xe-hơi, tiện cho quí khách khi muốn du-lịch.

Lâm-quang-Roi.
Chủ nhiệm.

GIÀY DÉP BẮC-KỲ

Có tiệm đóng tại Hànội
kiểu khéo, chắc mà tính giá nhẹ
Bán sỉ và lẻ tại tiệm: TRẦN-QUANG-XUÂN (dãu chợ mới), 188 đường d'Espagne Saigon.
Có bán : Mền nỉ, mền bông, khăn, xe máy, đồng hồ, đồ Aluminium, ghế Thonet thiệt, giày nón và các đồ tạp hóa vân vân mua thẳng các lò bên Pháp-quốc, giá nhẹ.

TIỆM BÁN HÀNG BẮC
Đường Paul Blanchy số 11 và 13, gần nhà máy nước lạnh. — SAIGON

Kính trình quí ông, quí bà đặng rõ bổn tiệm mới nhận được nhiều món hàng ngoài Bắc gởi vô như sau nầy :

Đồ đồng : Các kiểu lư chơn, lư mão tre, chân đèn, lục bình cắm bông và chậu trồng kiểu vân vân...

Đồ cẩn và đồ chạm làm bằng cây gỗ và trắc : Sập cẩn và chạm, tủ thờ và tủ để salon, các thứ liễn cẩn giải và vẩn, bình phướng, thọ bình, hoành, và khay, cùng các thứ ghế Salon ngồi chơi trọn bộ (1 bàn, 2 trăng kỷ và 4 ghế, và thứ ghế salon thường (1 bàn và ghế).

Đồ làm theo kiểu kim thời và thanh nhã.

Đồ thêu : Giải giường, nắp bàn, tranh, áo gối và các thứ đồ chưng trong nhà làm rất tin sảo và bán giá hạ hơn các tiệm khác.

Như quí ông, quí bà ở Lục-Châu có vô chơi Saigon xin mời các ngày quá bộ lại coi, như muốn mua hoặc đặt bổn tiệm, đã sẵn có đủ kiểu, và xin biết lòng tiếp rước.

Chủ nhân kính cáo.
PHÙNG-VĂN-XUÂN.

TIỂU-THUYẾT

Vì một chữ tình

(Tiếp theo)

Qua cũng biết vợ chồng ăn ở với nhau gần 5 năm nay chẳng có một chút chi xích mích ; nhưng mà mấy tháng nay có anh Bác-Ái về ở gần, anh em luận sự hôn nhơn, rồi qua xét cái tình của em với qua, thì thiệt chữ nghĩa kết được mà mới tình không kết được. Nói ra thì hổ thẹn với anh Bác-Ái, chớ qua nghĩ lại vợ chồng ta không thương trước mà đi cưới hườn, làm cho mấy năm nay em chẳng thỏa tình đắc ý, thì qua ăn năn không biết chừng nào.

Em ôi, tuy mấy tháng nay qua không nói ra, chớ qua vẫn biết hiện bây giờ đây có một người thương em hết sức, mà em cũng mến hết lòng, nếu hai đàng mà được hiệp một nhà thì mới gọi gia-đình hạnh phước. Ngặt có qua đứng trơ trơ ở giữa, nên trai vì nghĩa không dành bước tới, còn gái vì trinh không dám lại gần, rồi kẻ ôm sầu quyết bỏ ngày xuân, người đeo thảm muốn vui sắc nước. Qua thấy vậy nên chỉ dốc bát cầu cho Ngưu Nữ, giả ăn chơi mà xa lánh chốn gia-đình, để cho đôi đàng phỉ nguyện ước mơ, thà qua buồn thát cho hai đàng vui sống.

Em ôi, có lẽ em cũng biết tánh qua chẳng phải là tánh người say mê tửu sắc, bởi vì thương em, muốn cho em trọn chữ tình, nên qua phải hủy chút thân danh. Bức thơ nầy là bức thơ từ biệt nhau, vậy nên qua phải tỏ hết nỗi lòng cho em nghe, và chúc cho em chốn dương-trần lái láng biển tình, nếu bữa nào em sực nhớ tới qua thì em đừng có giận, ấy cũng đủ cho qua phỉ lòng nơi chính suối.

Nhỏ vài giọt lụy gởi lại vợ hiền, dầu xuống cửu-tuyền anh cũng còn nhớ 5 năm nghĩa nặn.

Ký tên : PHẠM-QUANG-GIAO.

Xuân-Hoa đọc thơ mới khúc ban đầu thấy mấy câu chồng nói có anh Bác-Ái về ở gần, luận việc hôn nhơn rồi ăn năn, vì vợ chồng không thương trước mà cưới bướn nên có nghĩa mà không có tình, thì cô ta châu mày ủ mặt. Chừng đọc đến khúc giữa là khúc chồng nói có người thương cô ta, mà cô ta cũng đã hữu tình với người ấy, chồng muốn cho hai đàng hiệp nhau nên mới giả kế chơi bời, thì cô ta biến sắc, nước mắt chảy dầm dề bàn tan mồ hôi nhỏ giọt và tay chơn đều lạnh ngắt. Đọc tới đoạn chót thấy ý chồng quyết liều mình tự tử thì cô ta kinh hãi la khóc om sòm.

Thằng Tự ở sau bếp không hiểu việc chi, nghe khóc lật đật chạy ra hỏi : «Giống gì vậy cô ?» Xuân-Hoa cứ ngồi khóc và nói rằng : «Tổ ra tại tôi nên chồng tôi khổ tâm mấy tháng nay. Bây giờ chồng tôi nó còn muốn hủy mình nó nữa, trời ôi, nếu chồng tôi nó chết thì tôi sống sao được ! »

Xuân-Hoa than khóc một hồi rồi mở bức thơ ra mà coi nữa. Coi thơ rồi lại khóc. Thằng Tự thấy tình cảnh như vậy thì lấy làm lạ, nên theo hỏi hoài. Xuân-Hoa cứ đọc rồi khóc không chịu trả lời. Đọc thơ đến 3 lần rồi xếp bỏ vào túi và hỏi rằng :

— Hồi nãy đứa nào đưa thơ cho mầy đó ?

— Phải thơ của thầy hay không vậy cô ?

— Phải. Mà đứa nào đưa cho mầy đó ?

— Có một đứa học trò đem đưa.

— Mầy biết nó hay không ?

— Thưa, tôi không biết.

— Bây giờ biết đâu mà kiếm ! . . . .

— Cô muốn kiếm thầy phải hôn cô ?

Xuân-Hoa không thèm trả lời, lấy khăn trắng choàn đầu rồi ra kêu xe-kéo mà đi. Thằng Tự chưng hửng, không biết có việc chi, nên ái ngại trong lòng, lấy lồng bàn đậy mâm cơm lại rồi ra cửa ngồi khoanh tay mà chờ.

Xuân-Hoa ngồi xe lên đường Mayer ghé nhà thầy giáo Đồng, là người dạy một trường với Quảng-Giao, mà hỏi thăm coi có biết chồng mình ở đâu hay không. Thầy Đồng nói hồi chiều Quảng-Giao có xin phép với quan Cai-trường mà nghỉ cho tới thứ sáu tuần sau, nói rằng ở nhà có việc. Lúc tan học thì thấy thầy ta kêu xe kéo mà đi, song vô ý nên không biết thầy ta đi đâu. Thầy Đồng tưởng Xuân-Hoa ghen tương, muốn nói cho xuôi, nên kiếm lời mà vỗ về khuyên Xuân-Hoa về nghỉ, không đêm nay thì sáng mai Quảng-Giao sẽ về không đi đâu mà sợ.

Xuân-Hoa trong lòng nóng như lửa đốt, nghe thầy Đồng nói như vậy thì nghĩ thầm chắc là thầy không biết chồng mình ở đâu, nên từ giã ra đi, không tỏ việc gì hết.

(Sau sẽ tiếp theo).

Cordonnerie Tonkinoise

HỢP-THÀNH

PHẠM-VĂN-TÂM, *Propriétaire*
117, Rue Albert 1er, 117— DAKAO

BÁN SỈ VÀ BÁN LẺ

Làm giầy tây, giầy annam bằng da, và bọc nhung, giép quay da, và quay nhung đủ kiểu.

Nón lọp bằng nỉ, vải trắng, và vải kaki đủ thứ.

Giầy đàn ông và giầy đàn bà làm sur Mesure rất kỹ càng, mà giá lại rẻ hơn các nơi.

Bản hiệu cũng có trữ bán : các thứ chè ở ngoài Bắc mang vào, mùi rất là thơm lắm.

Xin quí khách chiếu cố đến, cần dùng món chi thì bản hiệu xin hết sức làm cho được vừa lòng quí khách.

PHẠM-VĂN-TÂM,
Kính mời.